

i 1977 opgørelsen indregnet tab i ledningsnettet, hvilket har øget forbruget med mindst 10 pct.

Industriens grundvandsforbrug er stort set uændret i forhold til tallene fra 1970 og svarer meget nøje til det vandforbrug, som Dansk Ingeniørforenings spildevandsudvalg angav for industrien i 1964. For fuldstændighedens skyld er der også angivet forbruget af overfladevand. Betydningen af dette forbrug for vandløbenes vandføring er begrænset, idet langt den overvejende del indtages ved vandløbenes udløb i havet.

Derimod indtages og forbruges overfladevand til markvanding over hele vandløbets længde. I vandforbruget til markvanding er der derfor ikke skelnet mellem overfladevand og grundvand, men angivet den samlede indvinding.

Den tidligere registrerede årlige tilvækst i vandforbruget har i de sidste 5 år vist en vigende tendens. I forbindelse med oliekrisen i 1974 skete der et direkte fald i vandforbrug på 3-4 pct.; men siden er forbruget igen steget, således at den udpumpede vandmængde fra vandværkerne i 1975/76 stort set svarede til forbruget før oliekrisen.

Med mindre der fremover vil ske en direkte omlægning af det nuværende forbrugsmønster, må den omtalte stagnation forventes at være af midlertidig karakter. Behovet for vand til husholdningsformål, som hidtil har udgjort ca. 50 pct. af det samlede vandforbrug, må antages at stige i takt med boligstandarden. Endnu har kun 70 pct. af danske boliger eget bad. Stigning i vandforbrug kan også forventes som følge af den udvikling hen mod et mindre antal personer pr. bolig, som det er set gennem en række år. Såvel svenske som amerikanske undersøgelser har vist, at vandforbruget pr. person er størst i boliger med færrest personer.

Derimod er det mere tvivlsomt, om industriens vandforbrug vil stige væsentligt. De forøgede krav til rensning af spildevandet har virket befordrende for en omlægning af industriens vandforbrug til mere vandbesparende processer og større intern recirkulation.

Vandforbruget til markvanding er der-

imod steget markant i de seneste år, og ønsket om at sikre en stabil og optimal planteproduktion kan fremover bevirke en kraftigere vandforbrugsstigning til dette formål.

Derfor gives der i afsnit 4 nærmere redegørelse for hvilke vandmængder, der kan tænkes at opstå ønsker om til markvandingsformål.

Det nuværende og fremtidige vandforbrug i hovedstadsområdet og amtskommunerne som pct. af nettonedbøren.

I tabel 4 er beregnet, hvor stor en procentdel det nuværende og fremtidige vandforbrug udgør af nettonedbøren indenfor de enkelte amtskommuner og hovedstadsområdet.

Det ses af tabel 4, at man inden for hovedstadsområdet indvinder ca. 31 pct. af nettonedbøren, mens man i de øvrige amtskommuner indvinder langt mindre – i gennemsnit ca. 7 pct. af nettonedbøren. År 2000 vil udnyttelsen efter de amtskommunale prognoser for det fremtidige vandforbrug være steget med ca. 2-4 pct. i de enkelte amtskommuner.

Det bør dog understreges, at den del af nettonedbøren, der fremover vil medgå til vandindvinding, naturligvis afhænger af det faktiske fremtidige vandforbrug. Som omtalt i afsnit 4 er det især i landbrugssektoren, at der kan tænkes at opstå ønsker om vand til vandingsformål i større udstrækning end forudsat i de amtskommunale prognoser for det fremtidige forbrug. En væsentlig stigning i vandforbruget til vanding vil derfor øge den procentvise udnyttelse af nettonedbøren. Som eksempel kan nævnes, at såfremt man foretager en optimal vanding i landbruget som omtalt i afsnit 4, vil der ske en stigning i udnyttelsen af nettonedbøren på 4-30 pct. i den enkelte amtskommune i år med normalnedbør og naturligvis en større stigning i tørre år.

Den del af nettonedbøren, der ikke indvindes til vandforsyningsformål, vil for størstedelens vedkommende strømme til søer og vandløb og en mindre del direkte til havet. Det vil sige, at der – med de nuværende prognoser for det fremtidige vandforbrug i amtskommunerne – vil være op til ca. 90 pct. af nettonedbøren, som ikke udnyttes til vandindvinding, men strømmer